

naese ja lapsed, Ma ja rahwast, jah keif ja keif, mis mul olli, nenda et mul muud ep olle järrele jänud kui minno paljas wangi woetud ihho, mis ennam ep olle minno omma, waid teie sure Keisri herra wallitsusse kâes: Minna, kes ollen praego keige ilmlikko asjadest ilma jänud, kas peaksin nüüd keige iggawesse asjadest ka weel ilma jâma? selle eest hoidko mind se armolinne taewane Jêsa! Omma ainsa troosti ja rõmo ollen minna siitsadik pühha Ewangeliummis leidnud nenda et minna kindlaste ussun, kui minna omma usso pârrast ka seddasamma omma waest ello peaksin ârrakautama, et Jummal mulle wõttab parremat ello anda. Ei se ei kõlbaks ka minnule mitte, et minna omma usso-ârrasalgamisse lãbbi suurt patto teeksin ja mitme tuhhat hingedele pahhandust annaksin; minna ollen keige omma elloaial tõt tunnistanud, mis minna peaksin nüüd omma wiimse otsa peal sedda ârrasalgama! Sepârrast armolinne ja aulik suur Keisri herra — minna ollen teie wallitsusse kâes, tehke minnoga kui waese wangiga, mis teie tahhate — sepârrast tahhan minna selle usso ja tõe siise jâda, mis ma siitsadik ollen tunnistanud, ja omma usso-wendadele mângiks sedda kannatada, mis Jummal ja teie minno aulik Keisri herra Minno peale pannete! — Sedda ütles Kurwürst julge silmidega Keisri peale watades, agga Keiser ei kannatanud sedda mitte,

põris ommad silmad Kurwürsti poolt ârra ja ei lausund temmale mitte üht ainust sanna. —

„Ma rãgin tõt Kristuskes, minna ei walleta mitte nenda, et ka minno süddame-tunniustus sedda mulle tunnistab pühha Waimo lãbbi!“ Rom. r. 9. peat. 1. s.

Kas sa woid omma usso pârrast rõmoga surma wasto miina?

Üks wagga tallopoeg Sweitsi maal pididi meie usso kiusatamisse aial ârrapõlletud sama. So olli temma samba külge kinniseutud, kus temma pididi surrema, siis pallus enne weel omma kohtomoistia-ga rãkida; sesamma panni wasto ja ei tahtnud temma jure tulla, wimaks agga temma andis järrel, tulli temma jure ja tallopoeg ütles temma wasto: „teie ollete tãmma minno peale kui ühhe walle-usso-tunnistaja peale surma kõhnut moistnud; ma tunnistan, et ollen waene pattune innimenne, agga mitte kõgoniste walle usso-tunnistaja, sest minna ussun ja tunnistan keif, mis meie usso-tunniustuses on üllespandud, mis temma selge heãlega rahwa ees lugges. — Sedda ainsa asja agga pallun weel teie kãest, ütles tallopoeg: olge nenda hea, astuge hopis liggi minno jure ja pange esmalt omma kãt